

forekommer mig at være meget væsentligt og indgribende. Det vil for det Første medføre en Forandring af Lovforslagets Titel, og denne Forandring har Udvalget da troet at fyldestgøre ved under Nr. 13 at foreslaae tilføjet det lille „m. m.“. Jeg troer nu imidlertid ikke, at det er helbtigt enten at udvide den foreslaaede Lovs Indhold udenfor det Omraade, for hvilket den egentlig er bestemt at skulle gjælde, eller ved en Tilføielse, som den under Nr. 13 foreslaaede paa en Maade at skaffe sig Ret til at putte ind i Lovforslaget, hvad man vil. Jeg seer heller ingen Grund til for det paagjældende Punkts Vedkommende at etablere nogen Forskjel mellem Kjøbstad og Land. Det er jo et Princip, som i det Hele taget gaar igjennem Næringsloven af 1857, at man saavidt muligt bør ordne Forholdene eens i Kjøbstæderne og paa Landet. Jeg veed nu vel ganske vist, at der er gjort Undtagelser derfra i selve Næringsloven, men dog kun Undtagelser af en mindre indgribende Betydning. Hvad saaledes angaar Betalingen for Næringsbeviser, da tilfalder den jo nok paa Landet heelt og holdent Communens Kasse, medens den i Kjøbstæderne tilfalder Kæmnerkassen med det Halve og Magistraten og Bysskriveren med den anden Halvdeel, og forsaavidt er der ganske vist allerede en Ulig- heds tilføede. Men man maa dog derved erindre, at de nævnte Magistratspersoner ere saa nøie og inderlig forbundne med Commu- nen, at det ikke kan siges at have været saa ganske urigtigt, at man, dengang Næringsloven blev udstedt, lod Halvdelen af Betalingen for Næringsbeviserne i Communen tilfalde dem. — Hvis jeg har forstaaet den ærede Ordfører rigtigt, saa har en af Udvalgets Bevæggrunde til at foreslaae den under Nr. 12 op- tagne Bestemmelse været den, at man derved vilde komme Kjøbstæderne noget tilhjælp. Men jeg skal dertil bemærke, at for det Første ere de indskrænkende Bestemmelser om Brændeviinshandel, der hidtil have været givne for Landets Vedkommende, saavidt jeg veed, ingen- lunde i sin Tid blevne givne af Hensyn til Kjøb- stæderne, og at det dernæst ogsaa forekommer mig meget tvivlsomt, om Kjøbstæderne i Virke- ligheden ville blive ugunstigere stillede, naar

den her foreslaaede Lov udkommer, end de nu ere det. Derhos forekommer det mig dog ogsaa mindre betimeligt nu at foreslaae en Forandring i Næringsloven for Kjøbstædernes Vedkommende, da der er nær Udsigt til at faae nedsat en Commission, som skal tage alle Forholdene i Kjøbstæderne under nærmere Overveielse og Prøvelse. Det vilde dog være det Naturlige, at den nævnte Commission ogsaa kom til at tage det heromhandlede Punkt under Overveielse og eventuelt fremkom med de Forslag i denne Retning, som den maatte finde hensigtsmæssige. — Den ærede Ordfører udtalte endvidere — og det blev bekræftet af en æret Landssthingsmand fra Helsingør (Ordf.) —, at Antallet af Værtshuusholdere i Kjøb- stæderne er i en stadig Stigen, vistnok til liden Vaade for Befolkningen i Stæderne, og den ærede Ordfører meente derhos, at den eneste Maade, hvorpaa man kunde imødegaae denne Tendents til at etablere sig som Værtshuusholder, var ved at beskaffe Næringer høit. Men det forekommer mig, at Nærings- loven, allerede som den nu er, giver Kjøb- stædernes Communalbestyrelser Afgang til at beskaffe disse Værtshuusholdere indenfor en vis Grænse. Forsaavidt man siger, at en Commune, naar ikke hele Afgiften tilfalder Communens Kasse, men Halvdelen skal gaae ind i Statskassen, ikke vil føle Lust til at paalægge nogen høiere Afgift, saa maa jeg dertil svare, at det synes mig, at det er en Bemærkning, der ikke er ganske correct fra den ærede Ordførers Side. Naar han nemlig lægger saa særdeles Vægt paa, at man kan sætte en høj Afgift paa Brændeviinshandel og Beværning i Kjøbstæderne, for derved at forhindre, at der kommer et for stort Antal af Værtshuusholdere, saa forekommer det mig ikke rigtigt samtidig at foreslaae at nedsætte Afgiften af Brændeviinshandel paa Landet, hvor der jo dog kan indtræde de selvsamme Ulemper i saa Henseende som i Kjøbstæderne. Jeg giver ham Ret i, at man bør beskaffe denne Næringsvei høit i Kjøbstæderne, men man skal da ogsaa beskaffe Brændeviinshandel paa Landet høit. — Men isvrigt kommer jo ogsaa det Hensyn til, at ifølge Udvalgets For- slag under Nr. 12 vil der gaae en ikke ube-